

Erindring om "Store Bededagslaget"

Fortalt af Karl Persson, * ca. 1898.

Erindringen er et uddrag af en længere beretning i Københavns Stadsarkiv

"Fjendskabet mellem Amagere og Nittere var traditionelt og stammede fra den gang Sundbyerne ikke var indlemmet i København. Nitterne havde følgende drillende bemærkning (den var vist fra gamle dage) når de mødte Amagerdrengene: "tys, tys – hør?" Når de spidsede øren og så spørgende ud: "Kan I ikke høre, der en ko, der pisser i Holland?""

Fjendskabet vedligeholdtes ved at der hver Store Bededagsaften skulle stå et stort Bravallaslag drengene imellem. Alle var meget optaget af denne her mærkelige skik, selv voksne strømmede til volden for at overvære. Hele eftermiddagen rendte drengene i formationer, bevæbnede med kosteskafter eller lange staver, gennem gaderne og sang deres slagsang for at hverve medkæmpere. Det kunne blive hære på over hundrede. Sangen havde en kvik melodi:

"Nitterdreng raske drenge

Byens drenge ligeså

Amagerdreng krybe sammen

Når de én på tæven få

I troer måske vi skæver

Nej, nej så gu´ gør vi ej

For her er Nittenæver,

som nok skal knuse dig."

Fra voldens yderste bastion kunne man råbe over til den anden side, hvor "Amagerne" stod, og der smældede kaskader af skældsord over vandet og på toppen af skrænten stod de voksne og opmuntrede og æggede – og lige med et stormede flokken af sted. Amagerbrogade var spærret af ridende betjente, men den var smal og flankeret af jerngelændere hvorfra siderne skrånede ned mod søen. Her kunne betjentene ikke komme ind, og for de ophidsede drengene var der ikke noget at stille op. Da de noget senere vendte tilbage til volden blev de modtaget med bravør som sejrherre og måtte uafslædigt synge deres sang. Hvis de begyndte på en anden, råbte folk "Hov, hvad er det for noget, syng jeres egen sang". Og de måtte fortsætte. Denne noget barbariske skik sygnede hen og ophørte helt under Første Verdenskrig.